

Re: Podaci o istrazi o licima iz Centra za socijalni Rad Novi Sad

From: Milan Petrovic (milan67890@yahoo.com)

To: posk@novisad.vjt.rs

Date: Wednesday, November 15, 2023 at 10:47 AM GMT+1

Posto je misao na hrvatskom a softver je lose uradio prevod, stoga vam dajem u izvornom obliku:

U ZAKONU SAP VOJVODINE IZ 1976. ČLANAK 2 KAŽE: - Posvojenje se može zasnovati samo ako je to u interesu djeteta. Povrijeđeni su interesi djeteta: - Posvojenje je bila rupa u zakonu kako bi se djetetu oduzelo nasljedstvo i onemogućilo mu se da zna za svoje biološko podrijetlo te da kasnije kad odraste ne bi tražilo svoja zakonska prava. U tome svesrdno sudjeluje centar za socijalni rad koji do danas krije istinu od tog djeteta koje je punoljetno i ima sva zakonska prava znati sve o njegovom podrijetlu i kako je došlo u nadležnost centra za socijalni rad. - Mjera prilagodbe koju je centar za socijalni rad bio dužan provesti nije primijenjena, već je djetetu dodijeljen skrbnik na 1 dan (20.-21. lipnja 1979.) u

6

vidu socijalne radnice Vere Radovanović, a potom proglašeno posvojenje. 21. lipnja 1979. godine samo 7 dana prije nego što dijete navrší 5 godina - 28. lipnja 1979. godine, jer je nakon tog roka bilo moguće samo nepotpuno posvojiti dijete kod kojeg nisu prekinute njegove biološke veze, a time i nasljedna prava po tada je na snazi bio Zakon o posvojenju SAPV iz 1976. godine. - Posvojitelji su bili nedorasli toj ulozi jer su ubrzo nakon posvojenja tog djeteta zapali u bračne probleme koje su rješavali međusobnim svađama i tučnjavom, i tog djeteta. Uzrok je bila bračna nevjera, koju je posvojitelj izveo na vrlo drzak način, dovevši ljubavnicu u kuću pred suprugom i posvojenim djetetom. Tukao ih je oboje, a tučena žena po sećanju djeteta je jednom nasrnula nožem na tu ljubavnicu. Ljubavnica je bio susjedka, tada udana s dvoje djece od 18 i 12 godina. Od posljedica premlaćivanja posvojiteljica je umrla, a u međuvremenu su nevjerni suprug i ljubavnica pobjegli u Sr. Kamenicu iz straha od supruga koji je prekasno saznao. Posvojiteljica je, osim raka dojke koji je dobila od batina i od kojeg je kasnije umrla, manifestirala i psihičke probleme tako što je svojedobno posvojeno dijete jurila nožem oko stola. Drugom prilikom uhvatila je mačku koja je ušla u kuću te je svezala za rep i objesila na drvo te brutalno pretukla palicom. Dijete je uletjelo u kuću kada je vidjelo tu scenu, a kasnije je posvojiteljica, inače teško psihički bolesna žena, rekla da je mački sjekirom odsjekla glavu na panju. Pozvala je drugu susjedu da to vidi, no prema njezinim tvrdnjama mačka je zajedno s glavom - nestala. Osim toga, redovito je posjećivala vracare... pa je nekoliko mjeseci prije smrti sebe i to dijete upisala u Jehovine svjedoke. Sve navedeno daje razloga za sumnju da centar socijalni rad nije radio nikakvu provjeru posvojitelja ili ih je samo zbog formalnosti proglasio podobnima, jer očito to nisu bili. Dijete je najvjerojatnije trebalo poslužiti za spas njihovog braka koji je i prije posvojenja bio nestabilan, a na to se nitko nije obazirao jer se očito radilo o drugim interesima, a ne o najboljem interesu djeteta koje je trebalo napuniti 5 godina, kad uskoro potpuno posvojenje više nije bilo moguće, a gdje bi dijete imalo svoja biološka prava, pa se užurbano tražio tko bi ga bio spreman uzeti na posvojenje. Žaliteljka na ostavinskoj raspravi navodi da se posvojitelji u ime djeteta odriču njegovih nasljednih prava, dakle osim što su djetetu uništili djetinjstvo, drsko su se odrekli djetetovih bioloških prava ne ostavivši mu ništa drugo osim traume, pa

7

se postavlja pitanje – odakle podnositelju žalbe podaci i kako ih je dobio od centra za socijalni rad i s kim taj centar surađuje na nezakonit način i daje povjerljive podatke jer zakon predviđa da tek dijete kada navrší određenu dob ima pravo takvom uvidu (kao što je gore navedeno - odraslom djetetu nisu dali uvid ni nakon nekoliko pokušaja). Drugo posvojenje je samo po sebi nezakonito, kako kaže tadašnji zakon Članak 7. Više osoba ne može usvojiti jednu osobu. Odnosno, mogu samo ako su supružnici, ali prvi posvojitelji i drugi nemaju međusobne odnose. Drugim posvojiteljima prvi posvojitelji se predstavljaju kao biološki roditelji i da je dijete srpskog podrijetla. Što jasno implicira da se prethodno nezakonita radnja prikriva drugom nezakonitom radnjom, te da tu nije u pitanju najbolji interes djeteta, već zataškavanje kaznenog djela počinjenog na štetu tog djeteta. Dijetetova majka cijelo vrijeme ne zna da joj je dijete dato na posvajanje. Pravnica centra za socijalni rad Gamber Anđa ne znajući sto priča, 2005. Kaže već odraslom djetetu na pitanje o majci: - Cvita je došla tražiti soc. pomoc i rekla "imam sina u domu". Drugom prilikom majku susreće djetetova sestra po ocu Roža, a majka je napada riječima: - Zbog tebe je moj sin u domu! Iz čega je jasno da je majci lagano da je dijete u domu za nezbrinutu djecu (ona je bila iz skromne sredine i bez osnovnog obrazovanja da shvati što se točno događa), i da je dijete "ne želi vidjeti", dok to dijete proživljava traume kroz dva nezakonita posvajanja.

On Wednesday, November 15, 2023 at 10:45:03 AM GMT+1, Milan Petrovic <milan67890@yahoo.com> wrote:

Postovani,

U toku pred Visim sudom u Novom Sadu imam postupak za utvrđivanje ocinstva, kao dete, jer po zakonu imam pravo na neograničeni rok.

Zrtva sam dva nelegalna usvojenja od Centra za socijalni rad Novi Sad, prvo da bi mi se otela ocevina iza pokojnog oca Pavla Lakatosa koji je umro 7.11.1978. i kod kojeg sam bio do tog momenta u Backim Vinogradima, a ja dat na nelegalno usvojenje 21.6.1979. , samo 7 dana pre nego cu napuniti 5 godina, jer posle te dobi nije vise bilo moguće potpuno usvojenje po tada vazecem zakonu. Prvi nelegalni usvojioci su bili iz Budisave i oni su prvi razgovor imali 12.6.1979. sa soc radnikom, pedagogom 18.06.1979. i psihologom 19.06.1979. godine, i resenje o usvojenju 21.6.1979, sto znaci tacno za 9 (DEVET) dana sto je svojevremeni rekord! Ponovo bivam dat na nelegalno usvojenje septembra 1984. i tu je ocito prekršen zakon, jer u zakonu usvojeno dete se ne moze opet usvojiti.

Rodjen sam kao Miletic Milivoj od majke Cvite Miletic i oca Pavla Lakatosa iz vanbracne zajednice. Otac me je na sudu u toku razvoda od prve zene priznao. Da li je ta informacija upisana u maticne knjige pa izbrisana kasnije - ne znam, jer u matricnoj sluzbi mi nije data ta knjiga na uvid i tu se pojavila jedna arogantna osba kojoj samo znam ime - Rajka koja se na drzak nacin obratila.

Posle oceve smrti sam bio u krugu naslednika i dok je trajao taj postupak, ja bivam uklonjen nelegalnim usvojenjem gde mi se menja ime i prezime u Mllan Vasic, sto nije praksa da se radi sa detetom od 5. godina. Ucesnici te nelegalne radnje su socijalni radnik Vera Radovanovic, po mojim saznanjima pokojna i Andja Gamber, pravnica tog centra, trenutno u penziji.

Opet bivam nelegalno usvojen septembra 1984. gde se te dve osobe opet umesane. I ono sto cini vrhunac drskosti, izjavu prvog usvojioca da je saglasan za moje dajanje usvojenje upotrebljavaju kao izjavu bilosokog roditelja, sto je frapantno kršenje zakona. Tu postajem Mllan Petrovic.

Po nekim mojim saznanjima moj slucaj je jedan od 78. slucaja gde je umesan Centar za socijalni rad Novi Sad, a poslednja osoba koja je krila sve te podatke od mene je pravnica tog centra Milica Ljubicic. Ja sam licnom istragom sve otkrio.

Posto mi za sudjenje trebaju svi relevantni podaci a nezvanicno sam cuo da je taj centar pod istragom, trebao bi mi materijal da dopunim tuzbu i da se to prvo nelegalno usvojenje ponisti kao delo kriminalnog akta tog centra i zaposlenih u njemu, koji su ucestvovali u svemu tome.

Jer kako je moguće da se dete koje je u krugu naslednika ukloni dok traje ostavinska rasprava, putem usvojenja.

Te cu vam predociti neku moju misao:

ČLAN 2 ZAKONA SAP VOJVODINE IZ 1976. KAŽE: - Usvojenje se može zasnovati samo ako je to u najboljem interesu deteta. Narušeni su interesi deteta: - Usvojenje je predstavljalo rupu u zakonu kako bi se dete lišilo nasledstva i onemogućilo da sazna za svoje biološko poreklo i da kasnije kada odraste ne traži svoja zakonska prava. U tome svesrdno učestvuje Centar za socijalni rad, koji do danas krije istinu od tog punoletnog deteta i ima sva zakonska prava da zna sve o njegovom poreklu i kako je dospelo u nadležnost centra za socijalni rad. . – Mera prilagođavanja koju je centar za socijalni rad bio dužan da sprovede nije primenjena, već je detetu određen staratelj na 1 dan (20-21.06.1979. godine) u vidu socijalne radnice Vere Radovanović, a potom je usvojenje. proglasio. 21. juna 1979. godine, samo 7 dana pre nego što dete napuni 5 godina – 28. juna 1979. godine, jer je posle tog roka bilo moguće samo delimično usvojiti dete čije biološke veze nisu bile prekinute, a time i nasledna prava u to vreme Na snazi je bio Zakon o usvajanju SAPV-a iz 1976. godine. - Usvojitelji su bili neprilagođeni toj ulozi, jer su ubrzo po usvajanju tog deteta upali u bračne probleme koje su rešavali svađajući se i svađajući se i sa tim detetom. Uzrok je bilo bračno neverstvo, koje je usvojilac izvršio na veoma drzak način, dovodeći svoju ljubavnicu u kuću pred suprugom i usvojenim detetom. Obojicu ih je tukao, a pretučena je, prema sećanju deteta, jednom nožem napala tog ljubavnika. Ljubavnik je bio komšija, tada oženjen sa dvoje dece od 18 i 12 godina. Od posledica batina umrla je usvojiteljica, a neverni muž i ljubavnik je u međuvremenu pobegao kod Sr. Kamenica iz straha od muža, koji je prekasno saznao. Usvojiteljica je, pored raka dojke koji je dobila od batina i od kojeg je kasnije umrla, ispoljila i psihičke probleme tako što je nožem jurila usvojeno dete oko stola. Drugom prilikom uhvatila je mačku koja je ušla u kuću, vezala je za rep i okačila za drvo i zverski je pretukla štapom. Dete je utrčalo u kuću kada je videlo tu scenu, a kasnije je usvojiteljica, teško psihički bolesna žena, ispričala da je mački sekirom odsekla glavu na panju. Pozvala je drugu komšinicu da to vidi, ali prema njenim tvrdnjama, mačka i njena glava - nestale. Pored toga, redovno je posećivala iscelitelje... pa je nekoliko meseci pre smrti upisala sebe i dete u Jehovine svedoke. Sve navedeno daje razloga za sumnju da centar za socijalni rad nije uradio nikakvu proveru usvojitelja ili ih proglasio podobnima samo formalno, jer očigledno nisu. Dete je najverovatnije bilo iskorišćeno za spas njihovog braka, koji je i pre usvojenja bio nestabilan, a na to niko nije obraćao pažnju, jer se očigledno radilo o drugim interesima, a ne o najboljem interesu deteta, koji je o da napuni 5 godina, kada bi potpuno usvojenje uskoro bilo više nije bilo moguće, i gde bi dete imalo svoja biološka prava, pa je žurno tražio nekoga ko bi bio voljan da ga uzme na usvajanje. Apelant na ostavinskoj raspravi navodi da se usvojitelji odriču njegovog naslednog prava u ime deteta, pa su se, pored uništavanja detinjstva

deteta, drsko odrekli bioloških prava deteta, ne ostavljajući mu ništa osim traume, pa se 7 postavlja pitanje – odakle apelantu informacije i kako ih je dobio od centra za socijalni rad, sa kojim taj centar sarađuje protivzakonito i daje poverljive informacije, jer je zakonom predviđeno da tek kada dete navrši određene godine ima pravo na takav uvid (kao što je gore navedeno – odraslom detetu nisu dali uvid ni posle više pokušaja). Drugo usvojenje je samo po sebi nezakonito, kao što je tadašnji zakon glasio, član 7. Više od jedne osobe ne može usvojiti jedno lice, odnosno može samo ako su supružnici, ali prvi usvojioci i ostali nemaju međusobne veze. Ostalim usvojiteljima se prvi usvojioci predstavljaju kao biološki roditelji i da je dete srpskog porekla. Što jasno implicira da se prethodno protivzakonito delo prikriva drugim nezakonitim činom i da se ovde ne radi o najboljem interesu deteta, već o prikrivanju krivičnog dela učinjenog na štetu tog deteta. Detetova majka ne zna sve vreme da je njeno dete na usvajanju. Advokat centra za socijalni rad Gamber Anđa, ne znajući o čemu priča, 2005. Već odraslom detetu na pitanje za majku kaže: - Cvita je došla da traži socijalnog radnika. pomoći i rekao „Imam sina u kući“. Drugom prilikom, detetova polusestra Roža sreće majku, a majka je nabacuje rečima: - Zbog tebe je moj sin u domu! Iz čega se jasno vidi da je majka rasterećena što je dete u domu za nezbrinutu decu (potekla je iz skromnog porekla i nije imala osnovno obrazovanje da razume šta se tačno dešava), a da dete „nema želim da je vidim“, dok to dete doživljava traumu kroz dva nezakonita usvojenja. već prikrivanje krivičnog dela učinjenog na štetu tog deteta. Detetova majka ne zna sve vreme da je njeno dete na usvajanju. Advokat centra za socijalni rad Gamber Anđa, ne znajući o čemu priča, 2005. Već odraslom detetu na pitanje za majku kaže: - Cvita je došla da traži socijalnog radnika. pomoći i rekao „Imam sina u kući“. Drugom prilikom, detetova polusestra Roža sreće majku, a majka je nabacuje rečima: - Zbog tebe je moj sin u domu! Iz čega se vidi da je majka rasterećena što je dete u domu za nezbrinutu decu (potekla je iz skromnog porekla i nije imala osnovno obrazovanje da razume šta se tačno dešava), a da dete „nema želim da je vidim“, dok to dete doživljava traumu kroz dva nezakonita usvojenja. Detetova majka ne zna sve vreme da je njeno dete na usvajanju. Advokat centra za socijalni rad Gamber Anđa, ne znajući o čemu priča, 2005. Već odraslom detetu na pitanje za majku kaže: - Cvita je došla da traži socijalnog radnika. pomoći i rekao „Imam sina u kući“. Drugom prilikom, detetova polusestra Roža sreće majku, a majka je nabacuje rečima: - Zbog tebe je moj sin u domu! Iz čega se jasno vidi da je majka rasterećena što je dete u domu za nezbrinutu decu (potekla je iz skromnog porekla i nije imala osnovno obrazovanje da razume šta se tačno dešava), a da dete „nema želim da je vidim“, dok to dete doživljava traumu kroz dva nezakonita usvojenja.

Srdacan pozdrav

Milivoj-Milan Lakatos-Miletic-Petrovic (zahvaljujuci gore spomenutima, vise ne znam ko sam)